

El negoci de llogar cases particulars durant els Jocs '92

Hospitalitat o especulació

Un dels esports que han començat a practicar-se a propòsit de les Olimpíades és el lloguer de pisos per a viure a Barcelona durant la celebració dels Jocs. Les cifres oscil·len entre 2 i 25 milions, un rècord.

Perdó. He dit llogar una torre amb piscina, no comprar-la". Aquest va ser el fax de resposta rebut per una de les dotze empreses que es dediquen a Barcelona al negoci de llogar cases particulars per als Jocs. I és alhora un crit d'alerta del perill d'escanyar la gallina del ous d'or si les dificultats per trobar allotjament a Barcelona acaben disparant l'especulació olímpica.

Cobrar entre 2 i 25 milions per llogar un mes una torre o un pis de zona alta és un dels esports olímpics que algunes famílies ja han decidit practicar l'any 1992. El fet que el 80% de places hoteleres les tingui reservades el COOB'92 per als seus compromisos, juntament amb la lò-

gica expectació que aixequen els Jocs, indica que caldrà trobar a cases particulars desenes de milers de llits per a visitants olímpics de tota mena.

"El que nosaltres farem a partir de març és una campanya ciutadana per convèncer els barcelonins que ens lloguin habitacions de casa seva durant els Jocs. No volem que ho facin pels diners -tot i que estaran ben pagats- sinó per l'al·licient de tenir a casa un periodista o un membre de la família olímpica, de viure els Jocs d'una manera especial". Són declaracions d'Albert Casaus, gerent de Bed and Breakfast, l'empresa que ha signat amb el COOB'92 un conveni per buscar 4.000 llits en domicilis particulars de Barcelona per a les dues setmanes olímpiques.

Bed and Breakfast, (B&B) és, de fet, la primera experiència a Catalunya d'un servei "hotel" molt habitual a Europa i als Estats Units. Com indica el seu nom, significa donar llit (*bed*) i esmorzar (*breakfast*), a un o diversos hostes a cases particulars. En el cas del Jocs Olímpics, B&B, empresa creada per la Unió Hotelera de Barcelona (que agrupa la pràctica totalitat d'hotelers) oferirà un servei una mica especial. Allotjarà periodistes, patrocinadors i altres membres de la família olímpica en domicilis situats a uns 300 metres de distància màxima d'un hotel. Aquests hostes esmorzaran a l'hotel i disposaran de tots els serveis de qualsevol client hotel·ler, amb l'única particularitat que dormiran a casa dels Llopis, o a la torreta

Llogar la casa els 15 dies dels Jocs i fer un viatge espectacular, nou esport olímpic.

Albert Casaus, gerent de Bet & Breakfast, busca habitacions particulars per a la família olímpica.

JORDI MORERA

dels senyors Soler, per posar algun exemple.

Els preus que pagarà el client no seran mai superiors als d'una habitació d'hotel de la mateixa categoria (a partir de tres estrelles) i per aconseguir que els barcelonins hi col·laborin es buscaran compensacions alternatives a l'econòmica, com algunes ajudes municipals per a rehabilitar la casa, per exemple.

DOTZE EMPRESSES A LA RECERCA DEL XALET

Però B&B no és l'única, ni tan sols la primera, que es dedica al negoci olímpic de buscar allotjament alternatiu per a una ciutat amb dèficit hotel·ler. Des de fa més de dos anys han anat sorgint societats amb la mateixa finalitat, fins a arribar a la dotzena d'empreses que operen ja en aquests moments a la ciutat comtal: Habit Servei, Barcelona Urbe'92, Barcelona Servei, Alobarna, Barcelona Relocations Service, Olímpic Advisor, Barna Home S.L., Kathleen Kudell, Barna Welcome, Search International, Fincas Castro.

A més, algunes d'elles ofereixen serveis paral·lels que poden anar des del lloguer d'un iot per al cap de setmana, un cotxe amb xofer inclòs, una professora particular de dansa perquè la nena no perdi les classes o la gestió d'una entrevista priva-

da amb alts dirigents del país.

Search International, per exemple, porta un any i mig de vida dedicant-se només a *VIP'S*, buscant cases de luxe a la zona alta barcelonina o a les rodalies. "El que val una casa per a un mes pot oscil·lar entre els dos i els 20 milions de pessetes, d'acord amb la categoria, la zona i el nombre d'habitacions", ens explica Ligia Ros, la seva relacions públiques. "Fa poc, per exemple, vam allotjar una setmana el president del diari més venut al Japó, i alhora li vam gestionar entrevistes amb personalitats catalanes. Fem un servei molt a mida, tant per a un ministre com per al president d'un comitè olímpic com per a l'amo de la cadena NBC".

S'imponeix una pregunta: ¿Hospitalitat o especulació? Albert Casaus, de *B&B*, creu que les xifres que arriben a la població, i que ha creat la imatge popular que deixar la cosa aquells quinze dies voldrà dir fer l'agost, "són exageradíssimes, i, si són certes, vol dir que s'especula, que es coacciona el visitant i es dona una mala imatge de Barcelona". Responsables d'altres empreses asseguren, en canvi, que algunes de les xifres milionàries es corresponen amb el preu del mercat, i són la compensació justa per a gent que deixa la segona residència, o fins i tot la primera, en unes dates tan importants.

"La nostra regla d'or és no passar-nos de preu, i les empreses del sector ens inten-

tem posar d'acord perquè no es disparin exageradament les xifres. Barcelona ha de ser una ciutat amb futur, i els Jocs una ocasió per agafar clients posteriors. Durant els Jocs moltes famílies poden traure una rendibilitat excepcional de la seva casa i fer un viatge espectacular, però tot dins d'uns límits", assegura la portaveu de *Search International*.

En realitat, alguns estudiosos del sector estan convençuts que moltes cases quedaran per llogar simplement pel fet que l'aurèola olímpica ha convençut els propietaris que poden fer el negoci de la seva vida en només quinze dies. A l'hora de la veritat, les xifres desorbitades només s'acabaran pagant per uns 200 o 300 lloguers de luxe, els més privilegiats de la ciutat, on des de ministres fins a presidents de comitès olímpics trobaran el ritme de vida que ells demanen i estan disposats a pagar a qualsevol preu.

Un problema afegit és, ara mateix, la situació d'incertesa que ha provocat la guerra. Les empreses que treballen directament amb multinacionals nord-americanes han assegurat a *EL TEMPS* que s'ha notat un relaxament del nombre de sol·licituds i s'han anul·lat alguns viatges de gent que venia a triar la casa, perquè la recomanació que els fan les empreses és de no viatjar.

Carles Capdevila